

TIC TAC

Revista elevilor
talentați și
inteligenti din
clasele gimnaziale
ale
Colegiului Național
„Dragoș Vodă”

Numărul 19, Iunie 2019

Număr realizat de elevii clasei a VIII-a

Rămas bun, clasa a VIII-a!

Ștețiu Antonia Ilaria

Ne aflăm la sfârșitul unui sfârșit care a venit mai repede decât ne-am fi așteptat, dar și în fața unui nou început, momentul în care în fața noastră încep să se deschidă uși spre viitorul nostru.

Când am intrat prima dată în școala aceasta, eram doar niște copii visători. Pe atunci, nu aveam idee că în fața noastră va apărea un drum pe care l-am parcurs împreună cu încredere și curaj. Nimeni nu credea, la început, că vom reuși să ne înțelegem deoarece părea că suntem niște oameni diferiți, dar încetul cu încetul, am reușit să ne apropiem, iar acum sunt foarte fericită că vă pot numi "familia" mea. Mi-ați oferit amintiri de neuitat și mereu veți avea un loc important în sufletul meu.

Pe lângă toate amintirile, cu siguranță nu vom uita emoțiile tezelor, ale lucrărilor de control, și ale verificărilor, dar nici bucuria notelor de 10. Anul acesta, emoțiile s-au mărit datorită examenului care se apropie cu pași repezi. Poate că nu ne-am ascultat profesorii mereu, dar alături de ei am crescut, am râs, am muncit și am greșit, dar din greșeli se învață. Ei ne-au ajutat să ne formăm niște caractere puternice, capabile să înfrunte majoritatea situațiilor. Sperăm că am reușit să îi facem să fie mândri de noi și că am ajuns să reprezentăm rodul muncii acestora.

În acești ani, am avut parte de multe schimbări. Prima dată a fost mărirea colectivului clasei. Am început cu o clasă micuță, eram 29, dar cu timpul, am ajuns mai mulți. Mai mulți și mai puternici. A urmat schimbarea sălii de clasă și schimbarea dirigenților, dar ne-am acomodat și cu lucrurile noi. Pentru mine, cea mai mare schimbare, a fost atitudinea clasei. Probabil maturizarea noastră sau realizarea că este ultimul nostru an în această formulă a făcut să ne apropiem mai mult și, în final, să devenim o clasă unită, iar această despărțire va lăsa un gol în sufletul nostru.

Chiar dacă în timp, oamenii sau împrejurările ne vor despărți, sper să ne găsim drumul înapoi unii spre ceilalți. Mă bucur foarte mult că am avut ocazia să vă cunosc și mulțumesc pentru că mi-ați dăruit un cadou minunat, un loc și un colectiv unde pot să fiu eu însămi.

Mult noroc în noua etapă a vieților voastre, un nou drum plin de neprevăzut.

Amintiri pentru viitor

Ardelean Alexandru

Am ajuns la finalul clasei a VIII-a... Desi pe parcursul anilor au fost anumite momente neplăcute, am petrecut patru ani de gimnaziu frumoși, cu multe momente minunate alături de colegi, profesori și chiar și prieteni noi făcuți în curtea școlii, unde obișnuiam să ne petrecem toate pauzele, detașându-ne puțin de școală.

Cele mai semnificative activități au fost excursiile, loc în care ne simțeam ca un adevărat colectiv și am legat noi prietenii, în timp ce ne distrăm, dar și învățam lucruri noi, vizitând obiective istorice și culturale.

Când ne deplasam spre alt obiectiv, muzica suna tare în autocar, iar elevii jucau diferite jocuri, precum cele de cărți și cele de

societate, creând o atmosfera de vis pentru unii, dar nu și pentru cei care erau obosiți și încercau să doarmă.

Dupa ce am ajuns la cazare, ne-am instalat în camere pentru a continua jocurile din autocar, și am ascultat muzica în același timp pentru a ne ține treji, iar la finalul serii am vizionat câteva filme.

Un rol important în dezvoltarea noastră ca elevi l-au avut profesorii, care ne-au ghidat pe perioada a patru ani, dându-ne atât note mari, cât și note mai mici, cu scopul de a ne motiva să învățăm, iar severitatea lor demonstra motivația de a ne învăța cât mai multe lucruri, care duc spre binele nostru. Aceste lucruri le-am înțeles mult prea tarziu, dar acum, pe finalul clasei a VIII-a le sunt recunoscător și le mulțumesc pentru tot.

Într-un final, timpul petrecut la școală mi-a dat posibilitatea să leg prietenii cu multe persoane minunate, dar în special cu colegii, cu care mi-aș dori să țin o legătură cât mai stransă. Cu acestia am învățat multe lucruri, inclusiv să socializăm mai bine, am învățat că nu are rost să ne enervăm unii pe alții și ar trebui să lucrăm împreună pentru a atinge obiectivele comune, dar și să ne tolerăm unii pe alții, deoarece nu toate persoanele sunt identice și au gânduri și nevoi diferite, lucruri care de-a lungul anilor ne-au făcut să împărtășim multe momente frumoase.

Amurgul anilor

Ardelean Casiana

Vreme trece, vreme vine

Anii trec și-n urma lor

Numai amintirile

Ne învăluie în dor.

Lasăm acum din mâna noastră

profesori dragi, colegi, de fapt, a doua familie

Și voi profesori lasați din mana voastră

pe cei care au stat ascunși în a lor cochilie.

Căci a venit momentul, cu greu, dar a venit

Să înfruntăm o nouă lume, pentru care ne-ați pregătit

Acum, la despărțire, ne luăm la revedere

Însă viitorul apropiat nu-mi inspiră decât încredere

Încredere în mine, în ceilalți oameni, în profesori și în școală

pentru că am trecut ce a fost mai greu și am trecut cu bine

Vreme trece, vreme vine.

Impresii

Balea David

După patru ani lungi, se încheie perioada gimnazială. Acești patru ani au fost cu totul și cu totul deosebiți. Mi-am făcut mulți prieteni cu care sunt sigur că o să fim la fel de apropiați și în viitor. Îmi este greu să cred că nu o să mai fim toți colegi.

Sunt impresionat că într-o clasă cu 34 de elevi ne înțelegem toți atât de bine. Îmi aduc aminte fiecare excursie și fiecare poznă pe care o făceam. În fiecare an ce trecea, eram tot mai apropiați unii de alții. Datorită profesorilor am descoperit ce îmi place și ce vreau să devin pe viitor. Fiecare profesor avea farmecul lui și fiecare m-a ajutat cu câte ceva. Sper că toți colegii să rămânem prieteni și după începerea liceului.

Impresii

Bibol Andreea

Chiar dacă au trecut patru ani de zile, eu încă îmi amintesc ziua în care am intrat pentru prima dată în clasă, în prima zi de școală în clasa a cincea. Pentru mine acești ani de gimnaziu au însemnat multe experiențe frumoase.

În toți acești ani am descoperit că școala este a doua casă a noastră, acolo unde împărțim emoții, bucurii, tristețe, iar profesorii sunt părinții care cu multa grijă încearcă să ne modeleze și să ne îndrume spre calea succesului. În acești ani apar primele vise, primele dorințe, primele prietenii, școala dându-mi ocazia să leg acele prietenii pe viață cu unii dintre colegii mei. Privind în urmă, îmi aduc aminte emoțiile din primele zile de școală, îmi aduc aminte de bunătatea și de ce nu, uneori severitatea profesorilor, acei oameni deosebiți care ne-au ghidat pas cu pas. Toate aceste învățăminte pe care le-am primit au fost ca o paleta de culori, cu care mi-am pictat propriul meu tablou, un tablou al vieții de elev.

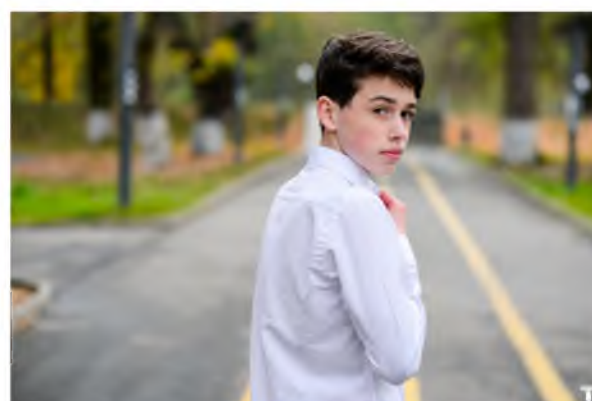
O altă etapă a vieții de liceu stă gata să înceapă iar eu privesc cu nostalgie în urmă spre acele minunate clipe petrecute alături de colegii și profesori, lăsând în urmă câteva rânduri și o poza într-un album - copilăria.

Impresii

Balea Vlad

Am învățat multe lucruri de când am venit aici, am cunoscut multe persoane, mi-am făcut câțiva prieteni foarte buni și am fost în echipa de fotbal a clasei. Majoritatea profesorilor erau interesanți și asta îmi plăcea cel mai mult la ei. Au fost foarte frumoase excursiile cu domnul profesor Bobosan care au început în clasa a VI-a, dar și cea organizată de doamna profesoară Lozba Raluca.

Am acumulat foarte multe informații în acești patru ani de gimnaziu și acum văd lumea altfel. Am învățat să lucrez în echipă, să ne unim forțele și să ne atingem obiectivele. În prima zi de gimnaziu, în clasa a V-a, eram foarte emoționat când mă gândeam că voi avea profesori, colegi, materii noi și nu credeam că voi face față. Viața de școlar este o experiență foarte frumoasă, dar care nu este apreciată destul de atunci când o trăim, decât după un timp când o să ne amintim cu nostalgie de vremea când eram la gimnaziu.

4 ani...Deja au trecut 4 ani?

Când am trecut prima oară ușa clasei, eram doar o copilă ce nu știa ce înseamnă de fapt școala, notele, prietenii, profesorii, iar acum, mă uit la mine, când voi călca pentru ultima oară ca elevă a promoției 2015-2019 în clasa în care am plâns, am râs și aveam emoții înainte de teste, am ajuns o fată exact așa cum îmi imaginam că voi fi de când eram mică. Am crescut, m-am dezvoltat, am învățat sub supravegherea profesorilor care și-au dedicat zeci de ore pentru clipa ce se apropie cu pași repezi...liceul.

Privind în urmă, văd momente frumoase, privind în față, văd un viitor bun, sunt recunoscătoare că am putut să fac parte, momentan pentru patru ani, din colectivul acestui colegiu, dacă aș putea să fac totul încă o dată, tot aici aș veni, nu aș schimba nimic, doar aș învăța mai mult la chimie.

În cei patru ani în palmaresul meu am notat câteva reușite, participând la multe concursuri:

Clasa a V-a:

Olimpiada de Limba și Literatură Română

Olimpiada de Religie

Clasa a VI-a:

Olimpiada de Lectură ca Abilitate de Viață

Bătălia Cărților

Clasa a VII-a:

Olimpiada de Engleză

Bătălia Cărților

Clasa a VIII-a:

Olimpiada de Lectură ca Abilitate de Viață

Olimpiada de Engleză

Bătălia Cărților

Bătălia cărților

Prezentarea cărții „Din capul meu” scrisă de Sharon Draper

Bococi Daria, clasa a VIII-a, premiul al II-lea, 2019

„La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul” (Sfânta Evanghelie după Ioan, capitolul I, versetul 1)

Cuvintele sunt peste tot în jurul nostru. Ne ajută să ne exprimăm. Cuvintele înoată în capul nostru ca niște pești și ies oricând vrem, dar dacă nu pot ieși?

Melody este o fetiță de 11 ani care suferă de paralizie cerebrală, adică nu se poate mișca singură, mânca singură, spala etc. și nu poate vorbi, dar în mintea ei se află bancuri de pești mai numeroase ca în ocean. Voi toți, care acum vă petreceti doar 5 minute trăind ca Melody, ați trecut prin zilele voastre cele mai rele, ați ajuns aici, dar pentru Melody fiecare zi este ca aceste 5 minute pe care le trăiți. Într-o zi fetița și-a văzut peștisorul din acvariu cum moare pe covor și nu a putut face nimic. La fel peștii (cuvintele) din mintea ei încearcă să iasă, însă se pierd pe drum, și rămân prinse în închisoarea corpului.

Prejudecăți. O altă parte din Melody sunt prejudecățile. Ascultând „Vrajitorul din Oz” împreună cu cățelul Butterscotch s-a întrebat ea ce-și doare: Minte? Avea destulă. Curaj? Își avea cățelul. O inimă? Îi iubea pe toți. Dumneavoastra ce v-ați dori? Melody își dorea să cânte (un geniu ținteste spre ceva ce nimeni nu poate vedea și nimereste). Totuși, cum comunicăm cu o persoană care nu poate vorbi?

Iubirea! Iubirea este o limbă universală care nu necesită cuvinte sau semne, este limba pe care o vorbește Melody și alți copii care suferă de această boală.

Toti suntem un amestec genetic imperfect, o grămadă de pești de toate formele și culorile se învârt în capul nostru, fie că acești pești doresc să iasă și să împărtășim unii cu alții lucruri frumoase, fie ca noi să facem ca fiecare zi să fie cea mai bună din viața noastră.

Cei mai frumoși patru ani

Borodi Denisa

Încă și azi îmi amintesc ziua în care am intrat pentru prima dată pe ușile Colegiului Național „Dragoș Vodă” ca elevă a clasei a V-a. Eram nerăbdătoare să-mi cunosc colegii noi și determinată să învăț cât mai multe lucruri pe parcursul următorilor patru ani. Nici nu îmi închipuiam câte momente frumoase aveau să vină și câte prietenii aveam să leg.

Nu voi uita momentele în care am râs, ne-am distrat, dar nici emoțiile dinaintea unui test trăite împreună. Vorbesc în numele întregii clase când spun că ne vor lipsi toți profesorii, chiar dacă uneori erau mai duri au făcut asta pentru binele nostru, iar peste ani și ani ne vom aduce aminte de ei cu mare drag și emoție dorind să dăm timpul înapoi și să retrăim măcar o dată acele momente prețioase.

La sfârșitul anului școlar, cu lacrimi în ochi și cu vise mari, vom păși pe ultimul drum ca elevi de gimnaziu însoțiți de doamna dirigintă, luându-ne rămas bun unii de la alții cu speranța că într-o zi ne vom revedea plini de reușite în viață.

Călătoria de-a lungul celor patru ani de gimnaziu

Colopelnic Daria Nicola

Acești patru ani de gimnaziu s-au transformat într-o călătorie a maturizării, pe care mă bucur că am trăit-o alături de colegi și profesori minunați.

De când am intrat pentru prima oară pe porțile școlii, mi-am dat seama că urmează un drum lung, plin de urcușuri și coborâșuri. Mi-am întâlnit noii colegi și totul a fost pe cât de emoționant, pe atât de promițător. Anii au trecut repede ca vântul, iar de-a lungul timpului am adunat nenumărate amintiri. Unele mai vesele, unele mai haioase, altele mai triste, dar toate la fel de semnificative. Am cunoscut multe persoane de la care am învățat o mulțime de lucruri și mi-am făcut prieteni care mi-au colorat viața.

Profesorii ne-au călăuzit pe tot parcursul acestui drum. Câteodată mai severi, alteori mai înțelegători, ei sunt cei care ne-au ajutat să înțelegem că întotdeauna este loc de mai mult și că doar prin muncă putem ajunge acolo unde ne dorim cu adevărat. Ei ne-au arătat că visele trebuie urmate și ne-au motivat și încurajat în orice situație.

Călătoria acesta va lua sfârșit în curând, dar, deși este un moment trist și dificil, ni se deschid porțile spre noi oportunități și alte persoane de descoperit.

Orice început îți dă sentimente complexe, așa a fost și venirea mea la Colegiul Național „Dragoș Vodă” în clasa a V-a. Deși eram entuziasmată, eram puțin îngândurată deoarece nu-mi prea cunoșteam colegii de clasă, iar primele zile de acomodare mi-au dat posibilitatea să-mi fac noi prieteni atât din gimnaziu, cât și din rândul liceenilor. La asta a contribuit și faptul că fratele meu era elev al aceluiași colegiu.

Activitățile organizate de acest colegiu sunt deosebite. De exemplu, în clasa a V-a, am participat la un concurs de păpuși inspirate din opere literare celebre. Am contribuit la un recital de poezii din creația poetului Grigore Vieru.

La începutul clasei a VII-a, echipa mea a câștigat locul I la un concurs cu tema Marii Uniri, de unde am învățat cât de mult contează să lucrezi în echipă. La finalul clasei a VII-a, m-am calificat la etapa națională a concursului „Memoria Holocaustului”.

O activitate extrașcolară care m-a ajutat să mă dezvolt ca și persoană este **Muzicando**, un joc care îmbină diferite strategii și moduri de joc. Am avut proiecte în cadrul Asociației Muzicando la București – am prezentat jocul Asociației de studenți ASSIM de la Facultatea Politehnică, Târgu Mureș – am vândut pachete de **Muzicando** la festivalul „Târgul Jocurilor”, Săpânța – am organizat Tabăra Muzicando.

Un rol în acomodarea mea la colectivul școlii l-a avut doamna bibliotecară. Când am intrat pentru prima dată în bibliotecă, m-a primit cu căldură. Acolo mi-am făcut primii prieteni.

Excursiile organizate de profesorii din școala mea sunt memorabile. Mereu vizităm locuri încărcate de istorie, clădiri cu o arhitectură deosebită.

Cei patru ani de gimnaziu

Drăguș Claudia

Parcă ieri eram clasa a V-a, entuziasmată de un nou început și nerăbdătoare să îmi fac noi prieteni. Știam de la început că acești patru ani vor fi cei mai frumoși din viața mea și că vom ajunge un colectiv foarte unit. Acești ani au trecut frumos, lăsându-ne în inimi amintiri pe care nu le vom uita niciodată. De-a lungul timpului am învățat foarte multe lucruri noi, am participat la foarte multe evenimente și proiecte, iar acest lucru se datorează numai doamnelor și domnilor profesoare care ne-au susținut mereu și față de care avem un respect foarte mare. Ajunși acum la final de drum, cu mare regret că acești ani au trecut atât de repede și conștienți că drumurile noastre se vor separa, tot ce a mai rămas de făcut este să continuăm să ne susținem reciproc și să profităm de timpul scurt care ne-a mai rămas de petrecut împreună.

Impresii din cei patru ani de gimnaziu

Dolca Diana-Alina

Cei patru ani de gimnaziu petrecuți la Colegiul Național „Dragoș Vodă” au fost cei mai minunați ani de până acum. În această perioadă am trecut prin momente bune și rele și am legat prietenii care sper să dureze mult timp de acum încolo.

Venirea la această școală a fost o alegere care mi-a schimbat viața cu totul. Încă îmi amintesc prima zi de gimnaziu. Pășeam pe porțile liceului cu gândul spre un nou început, puțin încurcată pentru că nu știam ce mă așteaptă acolo, întrebându-mă ce poate fi așa deosebit la acest loc. Știam doar că urma să îmi petrec patru ani acolo. Am intrat într-o clasă în care alte 28 de suflete clocoteau de emoție. Totuși, eu nu cunoșteam pe nimeni acolo, în timp ce ceilalți erau buni prieteni. La început, m-am simțit ca un intrus printre ei, dar apoi unii colegi mi-au arătat că fac și eu parte din acest colectiv. Primele conversații cu acestia au fost purtate cu sfială. Odată cu trecerea timpului ne-am obișnuit unii cu alții. Acum, la finalul acestor patru ani, pot spune că această clasă a devenit un colectiv unit, alături de care mi-am făcut amintiri de neuitat.

Un capitol important din aceste amintiri îl ocupă excursiile cu clasa. Un detaliu semnificativ pe care l-am observat la clasa noastră este faptul că în fiecare excursie am avut un mini-concert pe autocar, la care a luat parte toată clasa. Atmosfera din autocar era plină de veselie și extaz. Mă cuprinde tristețea, dar și fericirea când mă gândesc cât de mult s-a schimbat clasa noastră, de la prietenii, la înfățișare și până la comportament.

În ceea ce privește orele, domnii profesori și-au pus amprenta asupra noastră. Trecerea de la școala primară la gimnaziu a însemnat profesori noi, care aveau așteptări de la noi și care au știut să ne motiveze să învățăm. Mereu au fost dispuși să ne mai explice încă o dată ceea ce nu am înțeles, pentru a se asigura că toată lumea știe despre ce e vorba în lecția respectivă.

„Avem cu toții propriile mașini ale timpului. Unele ne poartă înapoi, și le numim amintiri. Altele ne duc înainte, și le numim visuri.” - Jeremy Irons

Participare la olimpiade și concursuri școlare

Clasa a V-a

Olimpiada Națională de Matematică - etapa județeană, Olimpiada Națională de Lingvistică- etapa județeană

Clasa a VI-a

Olimpiada Națională de Matematică - etapa locală și județeană

Concursul de matematică „LUMINAMATH”, Concursul de Matematică „Teodor Topan”

Olimpiada Națională de Informatică - participare la etapa județeană

Olimpiada Națională de Fizică - participare la etapa județeană

Clasa a VII-a

Olimpiada Națională de Matematică - participare la etapa județeană

Concursul de matematică „Magicienii numerelor”

Concursul de matematică „LUMINAMATH”

Concursul interjudețean „Tînere speranțe” mențione la proba pe echipe și la proba individuală

Concursul Școlar Național de Biologie „George Emil Palade”-participare la etapa județeană

Olimpiada Națională de Informatică - participare la etapa , etapa județeană (locul al III-lea) -

Participare la etapa națională

Concursul Național de Chimie „Noi și Chimia” - participare la etapa județeană

Olimpiada Națională de Fizică - participare la etapa județeană

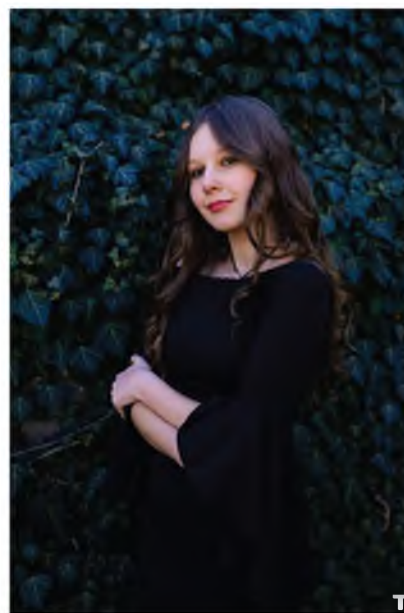
Olimpiada Națională de Biologie - participare la etapa județeană (mențione)

Clasa a VIII-a

Olimpiada Națională de Matematică - participare la etapa județeană

Concursul de matematica „Magicienii numerelor”

Olimpiada Națională de Informatică - participare la etapa județeană

Viața ne întâmpină pe fiecare cu numeroase etape prin care vom trece, cu drag, reușind să dobândim experiențe noi. Cea mai recentă etapă, în cazul unora, au fost anii de gimnaziu.

Totul a început în timpul învățământului primar, când am decis să aleg un colegiu în care să îmi petrec următorii patru ani, deoarece ar fi o nouă experiență din care aș ieși bine pregătit pentru ce va urma, învățând la un nivel mai ridicat.

A venit și timpul examenelor de admitere, ce au constat într-o probă scrisă la matematică, respectiv într-o discuție orală în limba engleză. Când am auzit că m-am clasat prin primele locuri, am fost foarte mulțumit și în același timp motivat să dau cât mai mult. Din perspectiva mea, clasa a cincea a fost anul acomodării. Fiecare dintre noi a trecut de la educația oferită de un învățător la cea oferită de un diriginte și mulți profesori, orele fiind ținute de cadre didactice diferite. În acest an ne-am structurat într-un mod semnificativ responsabilitatea, încercând să ne ridicăm la nivelele cerute, ce existau cu scopul de a ne autodepăși. Mergeam cu emoții la răspuns, sistemul de notare fiind schimbat radical față de cum ne-am obișnuit. Am început să ne cunoaștem mai bine între noi, ba chiar și pe noi înșine.

Următoarele două clase au fost durate în care am colectat informație cu adevărat, perioadă care ne-a pregătit pentru ce va urma. Bineînțeles, am organizat cu sprijinul unor profesori excursii cu scop educațional sau recreațional, care vor avea un loc important în cutia cu amintiri a fiecăruia. Acum, finalul acestui an, ultimul din ciclul gimnazial, va fi oglinda muncii și sânguinței dobândite de fiecare în parte, într-un fel sau altul, în acești ani. Consider că m-am ales cu un spirit cooperativ mult mai dezvoltat, cu o rezervă de informație vastă ce îmi va prinde bine în următorii mei ani de învățământ, cu respectul rămas pentru profesorii ce au avut răbdare în a-mi explica unele lucruri pe care le întrebam, cu unele legături sociale cu unii colegi ce sper să rămână măcar până la terminarea liceului, respectiv amintirile în care mă voi regăsi cu drag.

Anii de gimnaziu rămân de neuitat.

Olimpiade și concursuri

Clasa a V-a

Olimpiada Locală de Matematică

Olimpiada Locală de Informatică

Clasa a VI-a

Olimpiada Județeană de Fizică

Olimpiada Locală de Informatică

Concursul Județean „Dincolo de științe”

premiul II (Fizică)

Clasa a VII-a

Concursul Județean „Noi și chimia”

Concursul Județean „Dincolo de științe” – premiul I (Informatică)

Olimpiada Județeană de Informatică

Concursul „Centenarul Marii Uniri” (Istorie) – premiul I

Clasa a VIII-a

Olimpiada Județeană de Fizică

Olimpiada Județeană de Informatică

Numele meu este Giurgi Bogdan Vasile. Sunt elev în clasa a VIII-a la Colegiul Național „Dragoș Vodă”, iar printre pasiunile mele se numără fotbalul, înotul, tenisul, calculatorul și nu în ultimul rând, matematica.

De mic am fost fascinat de cifre, mai ales când am aflat că ele se pot aduna sau se pot scădea. „Poți face o mulțime de lucruri cu cifre”- îmi spuneam eu. Într-adevăr, mergând la școală, doamna învățătoare m-a introdus în tainele matematicii. Era minunat. În fiecare zi am învățat lucruri noi și știam că întotdeauna e ceva nou de aflat, învățat și aprofundat. Și cum era de așteptat, verificarea cunoștințelor mele s-a făcut la concursurile de matematică (*C.Năstăsescu, Euclid, Smart, Sigma, Comper* sau olimpiada) la care am participat. De fiecare dată m-am dus cu emoții. Emoțiile erau constructive. Știam ca matematica este un joc cu cifre, trebuia doar să știu regulile. Rezultatele mi-au spus că le știu, mai ales în clasa a IV-a când la concursul *Sigma* am luat premiul I și premiul „Sigma”.

Pe măsura ce creșteam, jocul se complica. Noutățile nu încetau să apară. Am ajuns în gimnaziu cu un bagaj destul de consistent de cunoștințe. Mi-am dat seama că matematica este un univers al cifrelor care trebuie explorat. Au apărut concursuri noi, majoritatea interjudețene (*Argument, Tinere Speranțe, Sigma, Prin Labirintul Matematicii, Magicienii numerelor, Grigore Moisil*) și olimpiadele; rezultatele au fost pe măsură. Mă mândresc cu premii și mențiuni obținute cu multă muncă, voință și determinare.

În toată această aventură cu cifrele l-am avut ca model, sprijin și îndrumător pe tatăl meu (*Profu' de mate*). Întotdeauna mi-am dorit să fiu ca tata. El știe foarte multe despre cifre, știe chiar și șmecherii. Știu și eu, învățate de la el. Alături de tata am început să descopăr universul matematicii. Așa am învățat ca matematica îți dezvoltă gândirea logică, intuiția, creativitatea, imaginația și fantezia, atitudinea critică, capacitatea de analiză și sinteză; antrenează memoria, te învață să fii atent la detalii, să găsești soluții, să fii ordonat și focusat pe un subiect. Matematica îți oferă independență în gândire și are un aport important în creșterea stimei de sine și a formării mele ca adult. Matematica este o artă, un joc, un univers care mă atrage să-l descopăr. Aici pot aminti participarea mea în fiecare vară la *Tabăra de Matematică de la Tg. Lăpuș* și la orele de excelență organizate sâmbăta la Baia Mare. Toate acestea fac ca jocul să fie mai complex și mai interesant, iar pasiunea mea este în permanență alimentată de cunoștințe noi și curiozități. Știu că jocul nu se va sfârși niciodată și vreau să-l joc cât pot de bine.

Voi continua să explorez acest univers pentru că iubesc matematica și îl iubesc pe tata!

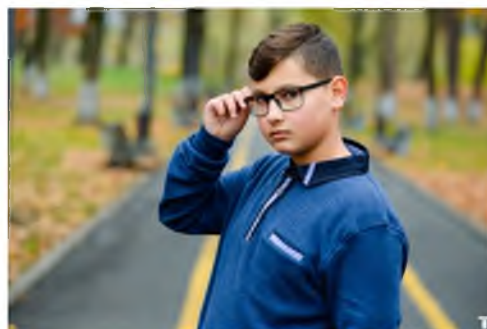
Anii de gimnaziu

Laber Emilia

În anii de gimnaziu petrecuți în liceu „Dragoș Vodă” am legat multe prietenii și am adunat multe amintiri.

Îmi amintesc cu drag de toate întâmplările petrecute în clasă, de toate glumele la care am râs cu toții, precum și toate excursiile în care ne-am distrat împreună. În anii ce urmează, cu toate că nu ne vom mai afla toți în aceeași clasă, cred că vom rămâne prieteni buni și ne vom mai petrece timpul împreună, la fel ca în anii trecuți. Acești ani au fost minunați, cu bune, cu rele, și mă bucur că am putut face parte din acest colectiv.

Anul școlar se va termina în curând, după Evaluarea Națională urmează să fim repartizați în clase diferite, dar sunt sigură că ne vom aminti cu drag unii de ceilalți.

Cei patru ani de gimnaziu

Laviță Ștefania

Cei patru ani de gimnaziu au fost precum niște episoade dintr-un serial care a trecut ca vântul și în care apar personaje noi.

În prima zi de școală din gimnaziu a fost greu, deoarece nu cunoșteam pe nimeni. După fiecare pauză apărea un nou chip în fața clasei, ceea ce mi se părea neobișnuit, deoarece, patru ani din viață, la clasă intra doar doamna învățătoare. Totuși, colegii mei au fost foarte prietenoși încă de la început, deci nu a fost prea greu pentru mine să mă acomodez.

Fiecare pauză din zilele de școală mi-a adus câte o amintire frumoasă și de neuitat. Excursiile pe care le-am organizat la clasă ne-au dat prilejul să ne apropiem mai mult, atât între colegi, cât și de domniile profesori care ne-au însoțit.

Am trecut și prin momente mai grele pe care le-am depășit împreună și din care am reușit să învățăm câte ceva.

Deși a fost greu la început, deoarece nivelul de studiu este mai evoluat decât la o școală generală, acum sunt recunoscătoare pentru că sunt eleva acestui colegiu.

Gimnaziul, timpul în care am format noua familie

Malearciuc Larisa

Nu pot spune că mi-au fost doar colegi pentru că, timp de trei ani, mi-au fost familie.

Cu bune, cu rele, cu certuri și cu râsete, am trecut frumos peste acești ani. Prima dată când am intrat în clasa aceasta, aveam impresia că nu vom fi prieteni niciodată, dar uite că până la urmă am fost un colectiv, care, dacă trebuia, se apăra cu orice preț. Toate momentele petrecute alături de ei m-au făcut să descopăr ce înseamnă fericirea adevărată, dar și cum este să fi acceptat de alții, fiind eu însămi. Chiar dacă am mai avut mici ciondăneli unii cu alții, până la urmă am ajuns să ne înțelegem, orice s-ar fi întâmplat.

Profesorii care ne-au ghidat atât de mult timp, ne-au ajutat să ne formăm noi perspective referitoare la viitorul nostru, dar ne-au ajutat și să devenim oameni. Prin ei, am reușit să ne descoperim noi pasiuni și talente și, cu siguranță, nu îi voi uita niciodată.

Acum când momentul despărțirii se apropie, am realizat cât de importante sunt aceste persoane pentru mine, iar ele mereu vor avea un loc important în inima mea.

Un alt capitol

Mircea Bogdan

Acești patru ani au fost cei mai frumoși ani de pâna acum. Îmi amintesc cu bucurie prima zi din clasa a V-a, în care, cu emoții, am călcat în incinta școlii. Era plin de chipuri necunoscute, dar cu care m-am familiarizat cu timpul. Mă simțeam foarte mândru de mine pentru că reușisem să intru la această școală, respectată la noi în oraș. Ajuns în clasă, emoțiile viitorilor mei colegi se simțeau în aer. Nu voi uita niciodată căldura cu care ne-a întâmpinat domnul diriginte, dar nici sentimentele trăite în acea zi.

În următoarele clase a fost o perioadă în care am învățat multe lucruri noi, de care nici nu auzisem până atunci. M-am integrat bine în colectivul de colegi, deoarece cu toții aveam aproximativ aceleași concepții și idei. Colegii mei au fost foarte prietenoși cu mine, iar fiecare dintre noi este foarte deștept și sunt sigur că la întrunirea de peste ani, cu toții vom fi cu visurile împlinite.

Cel mult mi-aș dori să dau timpul înapoi. Acum, când simt că timpul trece din ce în ce mai rapid, iar examenul de evaluare se apropie cu pași repezi, îmi amintesc cu drag de fiecare moment trăit împreună cu colegii și profesorii clasei. Parcă nu îmi vine să cred că aproape am terminat un capitol din viața mea, dar sunt fericit că a fost unul bun, amuzant și distractiv.

Impresii din cei patru ani de gimnaziu

Petrar Andreea

Capitolul din viața noastră școlară pe care îl vom încheia în curând este unul pe care în viitor poate îl vom contempla cu melancolie, la fel cum fac și eu acum. Îmi aduc perfect aminte prima zi de școală din clasa a V-a, cum au intrat în clasa noastră toți elevii de gimnaziu mai mari decât noi și ne-au dat diverse sfaturi. Eram cei mai mici și cei mai inocenți copii din școală, nu aveam pe umeri povara unui exam și ne bucuram când luam o notă de șapte la matematică, considerând-o o notă bună.

Îmi amintesc și prima activitate la ora de Limba și literatură română, până și prima carte prezentată. Următorul an a trecut într-o clipă, lăsându-mi numai amintirile cu cei mai minunați colegi pe care i-aș fi putut avea. Mi-au rămas înțesate în minte toate momentele amuzante dar totuși ghinioniste: prima dată când era să stricăm un beccu o minge de plastic, primele note de trecere, examenele din clasa a VI-a.

Clasa a VII-a devenise mai complexă, colegii au început să se maturizeze, urma să dăm panglicile și simțeam, încetul cu încetul, presiunea examenului. Atunci am participat pentru prima dată la Olimpiada de limba engleză, Olimpiada de limba romană și Concursul „Lectura ca abilitate de viață”.

După ce s-a terminat cu bine și acel an, a urmat cea mai încărcată și maistresantă perioadă din viața mea: clasa a VIII-a, un proces încă în curs de desfășurare, care mă va marca tot restul vieții mele. Să fiu sinceră, cum nu există în viață urcare fără coborâre, astfel au existat (și încă există) în acest colectiv momente bune și momente rele. Am râs, am plâns, am strigat, am stricat, am improvizat, ne-am luat apărarea, ne-am ajutat, dar, cel mai important e că ne-am pus bazele ca și colectiv și ca oameni. Am învățat, mai mult sau mai puțin, cum să ne comportăm unii cu ceilalți în societate, cum să respectăm și cum să ne ajutăm. Chiar dacă nu am știut să punem preț pe unirea dintre noi și ne-am mai certat la rândul nostru, voi prețui fiecare amintire pe care o am cu aceste persoane.

Până la urmă, fiecare sfârșit este un nou început.

Generala

Moiși Samuel

Fiecare dintre noi, copiii clasei a opta, își amintește cu drag de anii din școala generală. Cum cuvânt după cuvânt, scriai compuneri la ore târzii, deoarece sâmbăta nu doreai să faci temele ce le aveai pe luni, săptămâna următoare iar când primeai patru la școală, te gândeai cum să îl ascunzi de părinți, în loc să te gândești cum ai putea să îl corectezi. Acum, însă, când le spun cu voce tare, par amuzante, dar pe atunci aceste "boacăne" ne-au întristat mult. Bizar e că în ciuda acestor probleme, generala a fost, totuși, cel mai fericit fragment al vieții mele, o perioadă în care am învățat multe lucruri interesante. Să spun că nu iubesc gimnaziul ar fi o minciună.

Partea mea preferată la școală erau desigur, excursiile cu profesorul de geografie în care am vizitat peșteri misterioase, cu doamna dirigintă, cu care am vizitat casa lui Mihai Eminescu, casa lui Ion Creangă și alte case memoriale de unde am aflat tot felul de informații interesante despre poezii și scriitorii noștri preferați iar mai ales cu doamna profesoară de biologie, când am escaladat creasta Cocoșului, una dintre cele mai frumoase experiențe din viața mea.

Până la urmă, asta e generala, o perioadă plină atât de amintiri frumoase, cât și mai puțin frumoase în care cu toții am trecut prin schimbări mari care și-au lăsat amprenta asupra noastră, făcându-ne să devenim mai responsabili.

Clasa a V-a

Olimpiadă Matematică Locală
Olimpiadă Matematică Județeană
Olimpiadă Informatică Județeană

Clasa a VI-a

Olimpiadă Matematică Locală
Olimpiadă Matematică Județeană
Olimpiadă Informatică Județeană

Clasa a VII-a

Olimpiadă Matematică Locală
Olimpiadă Matematică Județeană
Olimpiadă Engleză Locală
Olimpiadă Engleză Județeană
Olimpiadă Informatică Județeană

Clasa a VIII-a

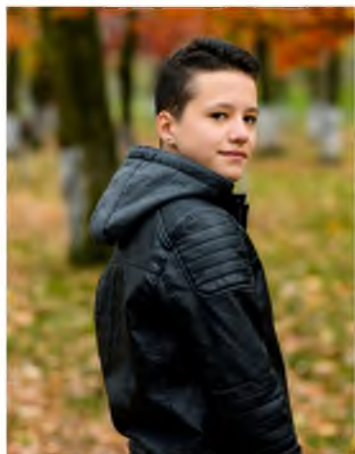
Olimpiadă Matematică Locală
Olimpiadă Matematică Județeană
Olimpiadă Informatică Județeană
Olimpiadă Informatică Națională

Viața în gimnaziu

Mintău Andrei

Patru ani au disparut foarte repede sub ochii mei, patru ani în care am fost supus la o gramadă de încercări și am avut foarte multe lucruri de învățat.

Clasa a V-a: În clasa a V-a nu prea s-au întâmplat multe lucruri, la început a fost perioada de acomodare, în care nu prea socializam cu alții, de obicei stăteam împreună cu foștii mei colegi din clasele I-IV sau cu copii pe care îi cunoșteam. Semestrul al doilea aduce primele comunicări și primele prietenii noi.

Clasa a VI-a: În clasa a VI-a lucrurile se schimbă. Apar colegi noi și deja toți ne știam între noi, dar încep să apară și excursiile în care s-au definitivat majoritatea prietenilor și grupurilor din care se făcea parte.

Clasa a VII-a: În clasa a VII-a nu se schimbă prea multe, înafară ce venirea altor colegi și încă o excursie, care mai schimbă puțin câte puțin clasa în bine, devenind mai uniți. Din semestrul al doilea nu prea mai există grupuri separate, ci mai degrabă doar un grup compact.

Clasa a VIII-a: În clasa a VIII-a se face o schimbare de diriginți și totodată una de clase, care ne-a încurcat puțin. Desigur urmează și pregătirile pentru Evaluarea Națională, dar asta nu schimbă faptul că suntem o clasă unită.

Totul a început cu o dorință arzătoare, atunci când aveam șapte ani. Mergând spre casă cu părinții mei, am trecut pe lângă această clădire impozantă, pe care, în mintea mea, o asemănam cu un palat desprins din basme. Fericită, le-am spus părinților: „Vreau să învăț în acest castel”. Anii au trecut iar acel foc din sufletul meu nu s-a stins, ci dimpotrivă m-a motivat să îmi îndeplinesc visul. Am reușit să intru la această școală de prestigiu.

Nu voi uita niciodată primele emoții pe care le-am simțit atunci când am intrat ca elevă în Colegiul Național „Dragoș-Vodă” Cu timpul, școala a devenit dintr-o simplă instituție, o familie în care s-au petrecut cele mai importante momente din viața tuturor, locul în care talentele s-au dezvoltat. Pentru mine să devin elevă la Colegiul Național „Dragoș-Vodă” a fost cel mai mare pas pe care l-am făcut vreodată, deoarece am putut să mă dezvolt cu ajutorul profesorilor care m-au îndrumat spre performanțele școlare dar și cu sprijinul părinților. Așa am descoperit dragostea pentru biologie și chimie, dar și că neurochirurgia mă pasionează. Am cunoscut orizontul nemărginit al lecturilor, dar și frumusețea limbii pe care o vorbim. Fizica și matematica, mai ales geometria m-au ajutat să-mi dezvolt viziunea asupra acestei lumi. Sunt mândră că am reușit să-mi îndeplinesc visele, să particip la concursuri și olimpiade. Activitățile extrașcolare nu au fost niciodată o problemă pentru această școală, ci din potrivă un motiv de mândrie. Școala noastră este totodată un monument istoric.

Liceul „Dragoș Vodă”, inițial liceu piarist, este o instituție de învățământ preuniversitar din Sighetu Marmației. Clădirea liceului a fost construită între anii 1911-1912 este clasificată în lista monumentelor istorice. După desființarea liceului piarist, liceul „Dragoș-Vodă” s-a instalat în anul 1920, ceea ce face ca generația din care fac parte și eu să fie generația 100 a liceului. Clădirea are toate resursele necesare unui elev, o bibliotecă mare, diferite laboratoare, o sală de sport toate puse la dispoziția unui elev. Proiectele școlare în care suntem implicați sunt recunoscute, iar ușa spre un viitor strălucit este mereu deschisă.

Sunt sigură că orice elev care dorește mai mult, ar găsi Colegiul Național „Dragoș-Vodă” ca o soluție spre reușitele sale.

Premii

Clasa a V-a:

Mențiune-Concursul Național de Biologie „Emil Palade” ediția II-aprilie-iunie 2016

Premiul III-Olimpiada Națională de Matematică, etapa județeană, martie 2016

Premiul III-Olimpiada de Lingvistică, etapa județeană, 10.12.2015

Clasa a VI-a:

Premiul III: Olimpiada de Matematică, etapa județeană, 18 martie 2017

Premiul III- Olimpiada de lingvistică organizată în 21.01.2017 Mențiune- Concursul Național „Emil Palade”- ediția III-mai-iunie 2017

Mențiune - Concursul Județean de creație literară și plastică „Sfinții Trei Ierarhi”, 31 ianuarie
Mențiune - Olimpiada „Lectura ca abilitate de viață” etapa județeană, 2017

Mențiune- Olimpiada de limba și literatura română, etapa județeană, februarie 2017

Diplomă de participare Concursul Național de Matematică „LuminaMath”, 26 noiembrie 2016

Clasa a VII-a: Mențiune -Olimpiada de Biologie, 03.03.2018

Mențiune: Olimpiada de limba și literatura română, martie 2018

Clasa a VIII-a:

Mențiune olimpiada de limba și literatura română

Activități extrașcolare: Cupa de formații, ediția a VII-a -Locul I, de la clubul MINI-MAXI DANCE CLUB-SIGHETU MARMAȚIEI, secțiune de dans modern „Happy girls”

Amintiri, dragi amintiri!

Amintirile nu sunt mereu plăcute, dar sunt mereu emoționante. Ele urcă în adâncul inimilor și se aștern în suflete rătăcind în așteptarea întrupării.

Deși trecusem cu bine examenul de la sfârșitul clasei a IV-a și fusesem admisă la *Colegiul Național Dragoș Vodă*, părinții mei au hotărât ca doar în clasa a VII-a să urmez cursurile acestei școli din localitatea natală.

Am avut mari emoții în prima zi de școală a anului 2017. Când am pășit prima dată în clădirea care mi-a fost o a doua casă timp de doi ani, am fost uimită de somptuozitatea acesteia. Am pătruns cu teamă și admirație prin ușa imensă și grea asemeni ușilor de la palatele regale și am parcurs coridorul cu scări largi și impunătoare, mărginite de balustrade înalte. De-a lungul coridoarelor am zărit ferestre uriașe prin care pătrundea lumina soarelui de toamnă îndemnându-ne parcă să privim spre viitor. M-am simțit copleșită încă din prima clipă dar îmi era și teamă, teama de nou, de necunoscut. Urma să pătrund într-un colectiv nou, format la începutul clasei a V-a, să fiu îndrumată de către cadre didactice pe care nu le cunoșteam. Trebuia să demonstrez că sunt un elev care poate face față cu brio noilor provocări și sper că așa a și fost.

Domnul diriginte m-a prezentat colegilor și am fost plăcut surprinsă când am constatat că am intrat într-un colectiv prietenos care m-a adoptat din prima clipă și nu m-a făcut să mă simt o intrusă. Am regăsit mulți colegi din ciclul primar, vecini și chiar prieteni vechi. Am simțit adevărul din cuvintele regelui Ferdinand I care spunea că *Nu zidurile fac o școală ci spiritul ce domnește într-însa*.

Odată cu trecerea timpului am realizat că tot ceea ce se spune despre prestigiosul colegiu pe care l-am frecventat timp de doi ani este adevărat. Elevii sunt conștiincioși și auzi de învățatură, competiția este la ea acasă iar profesorii oferă un act de învățământ de calitate. Într-un cuvânt aș putea rezuma totul la **PERFORMANȚĂ**.

Începând cu clasa a VIII-a, pașii ne-au fost îndrumați de către doamna Raluca Lozbă în calitate de dirigintă dar schimbarea nu a fost resimțită de către noi, doamna profesoară de limba și literatura română fiindu-ne apropiată de la început.

Acum, când se apropie actul final al piesei numită GIMNAZIU privesc în urmă cu drag, rulându-mi în fața ochilor minții multe amintiri frumoase care le eclipsează cu totul pe cele mai puțin plăcute.

Pe această cale, doresc să le mulțumesc dascălilor care au avut răbdare cu noi, care ne-au ajutat să trăim experiențe de neuitat și să acumulăm informații care ne vor ajuta pe viitor, care au crezut în noi în momentele în care ne-am pierdut încrederea și ne-au ajutat să începem procesul de maturizare. De asemenea, vreau să le mulțumesc colegilor alături de care am petrecut clipe de neuitat atât la școală cât și în afara ei și, nu în ultimul rând părinților care au făcut această alegere benefică pentru mine.

Mulțumesc tuturor că au contribuit fiecare câte puțin la creșterea aripilor mele cu ajutorul cărora îmi voi lua zborul spre o altă locație numită liceu.

Vă iubesc pe toți...în felul meu!

Cu drag, Alexandra Petrovan

Impresii din gimnaziu

Pituc Raul

În patru ani de gimnaziu am învățat multe atât de la profesori, din punct de vedere al cunoașterii, cât și cum să mă comport, să fiu un om mai bun în societate.

Am avut de învățat de la fiecare profesor în parte foarte multe lucruri. Am învățat când trebuie să fim serioși, când trebuie să râdem. Am învățat că trebuie să ne ajutăm reciproc, să nu ne credem superiori, trebuie să fim prieteni cu toată lumea, dar cel mai important lucru e să ne respectăm reciproc.

În clasa a V-a eram foarte timid, deoarece cunoșteam doar cinci colegi, dar între timp m-am împrietenit cu toți, chiar dacă aveam prieteni mai buni, aveam și câțiva colegi cu care nu intram în vorbă dar am încercat să ne respectăm unii pe alții. În clasa a V-a am avut note foarte bune și am încheiat anul cu bine. În timpul anului am mai participat la diferite activități organizate de doamna profesoară de română.

În clasa a VI-a am început să avem grupuri prin clasă deoarece nu toți colegii ne înțelegeam între noi. Aveam prieteni foarte buni cu care jucam fotbal în timpul orelor de sport, participând și la campionatul de fotbal al școlii.

Clasa a VII-a a fost una dintre cele mai dificile când eram în școală, dar cu toate acestea am reușit să învăț și să mă dedic în continuare școlii. A fost primul an în care am avut contact cu baschetul, participând la campionatul municipal de baschet.

În clasa a VIII-a e cel mai greu an deoarece avem examenul de evaluare. Dar între timp am găsit loc și pentru baschet, participând la campionatul de baschet municipal, județean și zonal. În această perioadă încercăm toți colegii să învățăm pentru examen și sperăm că vom intra la liceele pe care le dorim.

În acești patru ani de gimnaziu am trecut prin lucruri bune, dar și rele, prin lucruri ușoare, dar și grele și am învățat foarte multe lucruri bune. Cred că gimnaziul este cea mai importantă etapă a vieții în care te formezi ca om la fel cum și examenul de capacitate e unul dintre cele mai importante examene. Eu am o părere foarte bună despre acești patru ani, despre profesori, colegi și bineînțeles despre Colegiul Național „Dragoș Vodă”.

Impresii despre clasa a VIII-a

Pop Florin

Am trecut în clasa a VIII-a și suntem cei mai mari dintre elevii de gimnaziu din școală și ne mândrim cu lucrul acesta, deoarece mereu noi am fost cei mai mici și eram ignorați. Până acum, ne-am acomodat cu profesorii, am avut și câteva altercații, dar am ieșit cu bine. Acest an este ultimul de gimnaziu, cu toți ne vom gândi la ce liceu ne vom duce, anul acesta este ultimul în care vom fi o clasă unită, deoarece la sfârșit, drumurile ni se despart.

M-am străduit să mă integrez în colectivul clasei. Am avut printre pasiuni și cea legată de poezie. Participând la mai multe programe artistice, mi-am învins emoțiile și am îndrăgit poezia.

Acum este vacanță, dar în săptămâna ce urmează o să fie cea mai obositoare, deoarece o să dăm multe lucrări, avem mult de învățat și foarte multe teste și teze. Îmi și imaginez ultima zi de generală, premiere, adio de la colegii pe care n-o să-i mai văd curând. Mai e mult timp, multe luni, abia am început școala și mă și gândesc la ultima zi.

E un sentiment ciudat, de bucurie și emoție, de entuziasm și puțină teamă. Termin clasa a VIII a la CNDV Sighetu Marmăției, în anul 100 al existenței acestei unități de învățământ. Din clasa a II a știam că vreau să urmez clasele V – VIII la acest Colegiu. Am fost foarte bucuros când am fost admis, chiar dacă nu între primii, în clasa a V a. Anii au trecut și iată-mă absolvent de clasa a VIII a. Ce aș putea să spun despre anii ce au trecut precum un gând? Că au fost extraordinari, am învățat lucruri interesante și utile, am acumulat o sumedenie de informații în toate domeniile care mă pasionează – informatică (unde am obținut două mențiuni la olimpiadele județene și mențiune la Concursul Sigma), matematică, fizică, chimie, biologie, istorie (locul I concursul „Marea Unire”, cu o echipă din clasa mea), geografie (locul III la olimpiada județeană). Pentru mine, ca elev, a fost o experiență interesantă să particip la concursul „Dincolo de științe”, unde, împreună cu colegul meu Bogdan Giurgi, am prezentat proiectul „Cercul”. Aici am putut să-mi continui și pasiunea pentru șah, unde, împreună cu colegii mei de clasă (Mihaela Ioana Trifoi, Andrei Cătălin Mintău și Rareș Andrei Rodilă) am devenit campioni județeni și zonali la Olimpiada de șah, urmând să reprezentăm CNDV, Maramureșul și zona de nord-vest a României la Olimpiada națională a sportului școlar.

Nu aș putea uita excursiile cu clasa la Roșia Montană, dar mai ales pe cea de la Iași, prilej cu care am putut vizita castelul de la Ruginoasa, ne-am plimbat prin parcul Copou și am poposit la bojdeuca lui Creangă.

Anii de gimnaziu la CNDV mi-au permis să mă implic mai mult și în activitățile de voluntariat și să cunosc mai multe despre asociațiile pentru mediu și caritabile și despre diversele moduri în care poți fi de ajutor într-un cadru organizat și motivant.

Știu că, dacă nu beneficiam de îndrumarea profesorilor dedicați meseriei de dascăl, nu aș fi reușit să obțin rezultate și să mă transform din copilul de ieri în adolescentul de azi, decis să-și continue studiile liceale la CNDV. Le mulțumesc pentru răbdarea pe care au avut-o cu noi, pentru tot ceea ce ne-au învățat.

Concursul de istorie

Pontoș Silviu Andrei

La jumătatea lunii noiembrie a anului 2017, doamna profesoară de istorie ne-a anunțat că se va organiza un concurs cu tema Marii Uniri de la 1918, rugându-ne să ne gândim cu ce echipă vom participa și ne-a oferit bibliografia din care să ne pregătim. Concursul a fost organizat pe trei runde, care au constat în trei seturi de întrebări care se refereau la Marele Război și la înfăptuirea unirii.

Concursul a avut loc la Colegiul Național „Dragoș Vodă”. La concurs au participat trei echipe din clasa mea, iar alte două de la o școală din oraș. Echipa din care am făcut parte a fost compusă din: Giurgi Bogdan, Dolca Diana, Cotârlan Briana și Gherlan Marius. Când a venit ziua concursului, am avut emoții, dar după ce s-a terminat prima rundă, mare parte dintre ele au dispărut, astfel încât ne-am putut concentra mult mai bine pentru următoarele runde, fapt care a dus la câștigarea locului întâi.

A fost o experiență de neuit datorită informațiilor acumulate, pe care nu le găsim în manualele de istorie, datorită faptului că aceasta a fost prima ediție a concursului de reușita lui depinzând organizarea următoarei ediții care marca centenarul Unirii, dar și pentru că am strâns legătura între colegi.

Diploma și cartea primită vor fi mereu amintirea acestei reușite.

Anii de gimnaziu

Rodilă Andrei

În ultimii patru ani m-am simțit foarte bine, gimnaziul m-a maturizat și am învățat multe lucruri noi și interesante.

Cel mai mult mi-a plăcut anul acesta, deoarece toată clasa mea s-a apropiat, am ajuns să ne cunoaștem mai bine și am fost într-o excursie foarte frumoasă, împreună cu doamna noastră dirigintă, în care m-am simțit bine. În clasa a VI-a am participat la Olimpiada națională de baschet, în urma căreia am ajuns campion, dar, din păcate, anul acesta nu am reușit să trecem de faza zonală, fiind clasați pe locul al II-lea. Tot în acest an, ne-am calificat la olimpiada națională de șah, la care vom participa pe data de 16-19 mai la București.

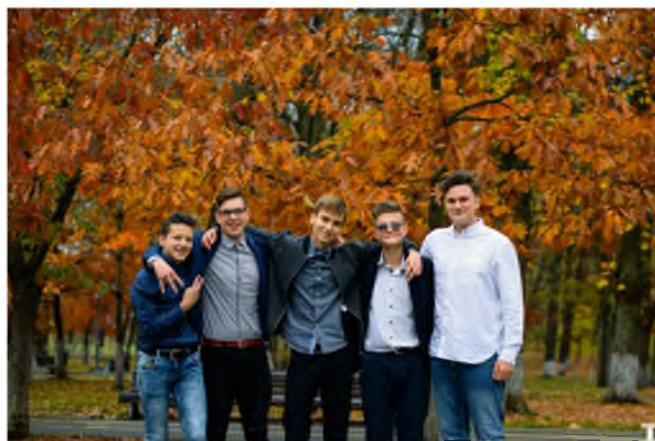
În afara rezultatelor școlare foarte bune, vreau să spun ca m-am distrat și chiar dacă am mai chiulit sau nu mi-am făcut temele, au fost patru ani minunați și am impresia că au trecut foarte repede.

Baschet

Rodilă Rareș Andrei

Anul acesta am participat la olimpiada gimnazială de baschet împreună cu patru colegi de clasă, care sunt de asemenea și prietenii mei. Am ieșit victorioși în urma fazei locale, eveniment susținut în sala noastră de sport, unde, peste două luni, am reușit să ne impunem în fața a două echipe de baschet din Baia Mare, cu ocazia fazei județene.

Următoarea etapă, zonală, s-a organizat la Cluj-Napoca și în cadrul primului meci, am reușit să învingem echipa de la Satu Mare, la o diferență de cinci puncte. Finala turneului zonal a avut loc între noi și echipa din Oradea, un meci foarte greu, adversarii noștri fiind foarte bine antrenați, iar meciul a rezultat într-o victorie pentru orădeni.

Anii de gimnaziu

Șofron Giulia

După patru ani lungi, se încheie perioada gimnazială. Nu vreau să privesc acest sfârșit cu ochi înlăcrimați sau să povestesc despre experiențele școlare ca fiind un roman emoționant, mult îndrăgit de părinți și profesori. În schimb, mi-ar face plăcere să evidențiez faptul că în această perioadă m-am dezvoltat și am crescut armonios ca om împlinit. În ciuda tuturor certurilor prin care am trecut, am devenit o clasă puternică, cu un colectiv unit și doritor să evolueze mereu. Am avut neînțelegeri între colegi, în legătură cu muzica pe care o ascultam sau păreri diverse pe care le-am avut despre anumite subiecte de discuție. Profesorii, în schimb, ne atrăgeau atenția constant, căci făceam multa gălăgie și ni se reproșa că suntem o clasă de nestăpânit. Și cu toate astea, am fost și vom fi mereu o clasă de elevi buni.

Îmi aduc aminte cu drag de fiecare excursie în care am fost, iar prostiile pe care le-am făcut și legăturile pe care le-am creat ne-au apropiat unii de alții. Locurile spectaculoase pe care le-am vizitat împreună cu colegii mi-au rămas în suflet. Am avut ocazia să vedem atât elemente surprinzătoare din natură, cât și creații valoroase ale artiștilor români. Fiecare excursie a avut elementul ei unic, chiar dacă năzbâtiile erau asemănătoare între ele, ajungând mereu să fim atenționați.

Probabil am să fiu nostalgică mereu pentru acești ani și am să-mi aduc aminte de colegii alături de care am creat amintiri de neuitat și nedestărmate prietenii. Îmi va fi dor să-i săcâi pe colegii mei de bancă, să ne certăm în timpul orelor de matematică pentru cine a găsit rezolvarea corectă sau să ne ajutăm între noi. Îmi vor lipsi micile petreceri din timpul pauzelor, în care cântam și dansam pe ritmul muzicii de la boxă sau meciurile de baschet, bătălii strânse dintre echipa fetelor și cea a băieților. În ciuda faptului că ne-am părât unii pe alții sau că ne-am certat, treptat, am ajuns din ce în ce mai apropiați. Am devenit o mare familie, în care mereu existau dezacorduri, dar dragostea și empatia dintre noi, le învingeau.

Datorită profesorilor am descoperit ce îmi place, la ce mă descurc și încurajată să dau mereu ce e mai bun din mine, am ajuns să fiu sigură pe ceea ce-mi doresc. Le sunt recunoscătoare că au fost alături de noi la fiecare pas, că am clădit alături de ei o lume a informațiilor pe care le necesităm și sper să-i revăd la liceu, fiindu-mi profesori la clasă.

Sunt nespuse de norocoasă că am făcut parte din elevii acestei școli. Am învățat câteva dintre tainele vieții și am acumulat informații indispensabile, care m-au făcut un om mai bun, mai cult. Datorită colectivului acestei instituții sunt înzestrată cu capacitatea de a mă descurca și de a reuși să mă motivez și să muncesc, ca să obțin ceea ce-mi propun.

Îmi vor lipsi nespuse de mult anii aceștia minunați, dar tot ce pot să fac este să-i păstrez în sufletul meu, ca un dar important, pentru că mi-au deschis porțile spre un univers al cunoașterii, dar și al înțelegerii că viața este un echilibru constant între a da și a primi.

Impresii din gimnaziu

Stan Marius

Acum că am ajuns la finalul clasei a VIII-a, finalul școlii generale, mă încercă un sentiment de melancolie. Chiar dacă pe parcursul anilor petrecuți în gimnaziu au fost unele zile și momente mai puțin plăcute, pe ansamblu viața de elev a fost frumoasă. În toți acești opt ani am avut și o serie de experiențe pozitive. Mi-am propus ca doar pe acestea să le păstrez vii în minte, pe restul vreau să le uit, să le șterg din minte ca și când nu ar fi existat.

Cele mai frumoase experiențe dobândite în gimnaziu au fost excursiile, considerate ca și activitate recreativă, deoarece noi, ca și elevi, ne apropiam mai mult și legăm prietenii durabile, obiectivele vizitate ne oferă o altă perspectivă asupra lucrurilor din jurul nostru. Datorită explicațiilor primite când vizitam obiective istorice, am avut avantaje la lecțiile de la istorie, în care ne dobândeam informațiile acumulate.

În perioada în care ne deplasam de la un punct la altul, în autocar ne distrăm foarte mult și ne deconectăm puțin de la programul nostru uzual, jucam diferite jocuri, cu cărți, jocuri de societate, acompaniați de muzica din fundal care era schimbată foarte des datorită preferințelor fiecăruia astfel încât era o atmosferă plăcută.

Iar după ce ne instalăm în camere, ne strângem mai mulți într-o camera și ne distrăm, vizionăm filme, povesteam, continuăm jocurile de pe autocar, ascultăm muzică și câte și mai câte.

Nu în ultimul rând, orele petrecute în școală mi-au dat ocazia să leg prietenii trainice cu colegii mei. Mi-ar face o mare plăcere să păstrăm aceste relații bune toată viața. Împreună ne-am certat, iar apoi am aflat că supărarea nu ne este utilă. Am învățat ce este toleranța între elevi, deoarece fiecare copil este unic și are propriile opinii și gânduri. Împreună cu colegii am format o echipă, am reușit să urmărim și atingem obiective comune. Dar mai preus de orice am învățat să ne ajutăm reciproc la bine și greu și să împărtășim bucurii.

Un loc special în capitolul experiențe pozitive ca elev au fost profesorii. Fără ajutorul lor evoluția mea de la copilărie la adolescență ar fi fost dificilă. Acești oameni, profesorii, m-au ghidat. Am primit note bune, precum și unele mai puțin bune. Dar cu toate acestea nu sunt supărat. Am realizat că toate acestea au fost spre beneficiul meu, iar dacă uneori severitatea lor mi-a provocat disconfort, într-un final am trecut peste, având în gând motivația lor: binele meu ca elev. Pentru toate orele petrecute alături de mine, le mulțumesc profesorilor mei din gimnaziu și știu că le voi purta veșnică recunoștință.

Finalul clasei a VIII-a este doar finalul unei etape din viața de elev. O altă etapă, sper la fel de fascinantă, stă să înceapă și anume viața de licean. Sunt nerăbdător să fac primii pași în liceu! Dar cu siguranță nu voi uita niciodată momentele frumoase din școala generală. În amintirea experiențelor pozitive pe care le-am avut ca elev, de câte ori voi avea ocazia, mă voi întoarce cu plăcere la școală, la ai mei profesori și la colegii mei de clasă.

Impresii după anii de școală generală

Ștefănescu Diana Nadir

În cei patru ani de școală generală mi-am pus bazele pentru formarea mea ca viitor om de succes! Pot spune chiar că a fost tărâmul magic în care am fost inițiată în tainele prieteniei și ale colegialității. Spațiul în care, cu ajutorul profesorilor, m-am format ca viitor adult, cu o personalitate autohtonă și responsabilă.

Îmi voi aduce mereu aminte de sala de clasă în care am învățat să gândesc, să fiu creativă, să sper, să am curaj, să respect și să admir.

Am știut, intrând în această școală, că orice meserie voi alege mai târziu, voi fi capabilă s-o practic cu succes, grație profesorilor minunați pe care i-am avut. Atmosfera a fost mereu una amicală, fără conflicte grave iar profesori ne-au încurajat să perseverăm în ceea ce ne dorim, au fost alături de noi și au fost înțelegători și răbdători cu fiecare în parte.

Mă bucur că am petrecut patru ani în această școală minunată deoarece am avut multe de învățat și am rămas cu multe amintiri frumoase pe care nu le voi uita niciodată.

Impresii

Șteț Stephanie

Pe cât de mult mă înfioară gândul că cei patru ani de gimnaziu s-au terminat și că va trebui să mă despart de profesorii care m-au învățat o grămadă de lucruri noi și de colegii mei cu care am legat prietenii pe viață, pe atât de mult de abia aștept să ajung la liceu.

Împreună cu colegii mei am creat o mulțime de amintiri frumoase, pe care nu le voi uita niciodată. Mă bucur nespuse de mult că pe lângă învățat și mers la școală am avut ocazia să mergem și în excursii alături de profesori. Toate excursiile în care am fost au fost minunate și am și avut șansa să învățăm lucruri noi.

Până și acuma îmi mai amintesc fiecare început de an când eram foarte fericită să mă întâlnesc cu colegii mei și cu profesorii mei și fiecare sfârșit de an când trebuia să mă despart de ei pentru o perioadă scurtă, spre deosebire de anul acesta.

Îmi amintesc de micile spectacole de poezie la care am participat cu ocazia aniversării unor poeți îndrăgiți: M. Eminescu, Gr. Vieru, Centenarul Unirii, unde am fost felicitată de profesori, ceea ce m-a bucurat nespuse de mult. Iubesc poezia și asta mă face să privesc lumea cu mai multă înțelepciune.

Au fost cei mai frumoși patru ani din viața mea și chiar îmi pare rău că se termina.

Cei patru ani

Ștețiu Antonia Ilaria

Aventura noastră a început în 2015, când eram doar niște copii sfioși și palizi din vina emoțiilor, dar încă reușeam să purtăm pe chipul nostru niște zâmbete naive.

Primele zile au fost diferite pentru mine, deoarece trebuia să mă acomodez cu noile persoane, chiar dacă pe unii îi cunoșteam, iar aproape zilnic trebuia să ne facem prezentarea pentru noii profesori.

Nu aveam nici cea mai vagă idee ca persoanele din acea clasă vor ajunge ca o a doua familie pentru mine. Toți diferiți, dar era ceva ce ne aducea împreună. Am ajuns un mic colectiv, care cu bune și cu rele, ne accepta și țineam unii la ceilalți.

Cu timpul, ne-am mărit clasa, venind noi colege. Cum nou înseamnă schimbare, în micul nostru colectiv au avut loc niște schimbări care, după părerea mea, ne-au făcut să ne cunoaștem puțin mai bine toți între noi.

Ce impresii mi-au lăsat mie acești patru ani? Cumva, pot spune că au fost cei mai buni. A fost timpul în care eu mi-am descoperit pasiunile. Chiar dacă prin clasa a șaptea mă gândeam că abia aștept să vină liceul, anul acesta am realizat ce prietenii minunate am reușit să formăm și câte amintiri avem și dorința de a fi la liceu, încetul cu încetul a dispărut, iar în locul ei a apărut tristețea deoarece momentul despărțirii se apropie cu pași repezi, iar toate acestea vor fi un mic capitol din povestea noastră, dar pentru mine, cu siguranță, această parte a vieții mele va rămâne mereu ascunsă în sufletul meu drept niște ani pe care nu îi voi uita.

Ce am învățat în acești ani? Ei bine, pe lângă formulele de la matematică sau de la fizică, elementele de la chimie, scheletul de la anatomie, definițiile de la română, timpurile verbale de la engleză și italiană, anii de la istorie sau chiar munții de la geografie, cel mai important lucru pe care l-am învățat a fost să am încredere în mine și că mereu vor exista oameni care s-ar putea să nu mă placă, dar eu va trebui să rămân eu însămi și să nu mă schimb. Și am mai înțeles că unele prietenii vor trăi pentru totdeauna, deoarece persoanele pe care le-am cunoscut în perioada asta mi-au arătat ce înseamnă prietenia adevărată.

Evident că am rămas și cu o mulțime de amintiri. Toate certurile minuscule, schimbarea diriginților, schimbarea clasei, pauzele în care stăteam cu colegele pe hol sau în care ne plimbam prin curtea școlii doar ca să profităm de scurtele momente de relaxare. Orele libere în care stăteam în curte pe bănci sau zilele în care mergeam să ne susținem colegii când aveau meci vor avea mereu un loc în inima mea și îmi voi aminti de ele cu mare drag.

Una dintre marile mele dorințe este ca peste ani și ani, să rămânem în continuare prieteni și să nu uităm unii de alții

Impresii

Scerban Darius

Când am aflat că am intrat la CNDV nu știam ce mă va aștepta. Am crezut că vor fi patru ani care vor trece și atât, dar lucrurile nu au stat în acest fel.

Am reușit ca în acești patru ani să îmi fac prieteni foarte buni, să cunosc o mulțime de persoane cu care aveam să stau aproape zi de zi. Am ajuns să cunosc și niște profesori foarte buni, care pot spune că m-au învățat multe lucruri și pentru asta le mulțumesc foarte mult, chiar dacă uneori, când luam o nota mai mică mă supărăm pe profesorul care mi-a dat nota, spunând că este prea exigent.

Pot spune ca anii aceștia au trecut foarte repede și sper ca noi, colegii, să ne mai vedem cu anumite ocazii și să povestim despre întâmplările avute împreună.

Impresii din gimnaziu

Tomoiață Antonia

Anii de gimnaziu, cei mai frumoși ani din viața oricărui elev. Când am intrat prima dată în clasă, nu credeam că o să îmi fac atâția prieteni. Prietenii din gimnaziu sunt cele mai frumoase prietenii. Clasa noastră nu a fost chiar cea mai unită clasă, dar ne-am ajutat la nevoie și ne-am distrat împreună.

Acești ani au trecut foarte repede. Fără profesori, acești ani nu ar fi fost atât de frumoși, chiar dacă ne-au dat note mici, toate acestea ne-au ajutat și ne vor ajuta în continuare.

Anii de gimnaziu sunt cei mai frumoși ani din viața oricărui elev.

Amintiri din gimnaziu

Trifoi Mihaela

Patru ani au apus în negura timpului. Patru ani în care am legat prietenii, am intrat în belele, am învățat atât româna, matematică, biologie și fiecare materie în parte, cât și lucruri noi despre viață. Îmi vor lipsi momentele petrecute alături de colegi și de profesori. Am adunat amintiri și am scris atât de multe povești la auzul cărora mici lacrimi se formează în ochii și în sufletul meu. Știu că nu voi mai trăi niciodată această perioadă minunată dar sunt fericită că am petrecut momente frumoase.

Îmi amintesc prima zi din clasa a V-a când stăteam timidă și temătoare lângă Nicola. Am decis să fim cele mai bune prietene și să trecem împreună prin anii ce urmau să ne surprindă în fiecare minut. Însă lucrurile nu ies mereu cum ne propunem, astfel încât în acel an am stat mai mult singură, atât în clasă cât și în bancă. La începutul clasei a VI-a lucrurile au început să meargă mai bine, transformându-mi singurătatea în grupuri de prieteni. Cu Briana mă înțelegeam cel mai bine, ceea ce a continuat de-a lungul timpului. Momentul meu preferat din

anul respectiv a fost excursia cu domnul profesor de geografie. Desigur, cetatea de la Alba Iulia și mina din Roșia Montană au fost obiective foarte frumoase dar îmi amintesc mai degrabă serile în care toți ne mutam dintr-o cameră în alta și jucam cărți, vorbeam, încercam machiaje noi, ne uitam la filme sau dansam.

Perioada din clasa a VII-a nu cuprinde atât de multe amintiri deoarece am lipsit din excursia organizată tot de profesorul de geografie, deoarece am plecat într-un concurs de șah. Însă are și ea momente frumoase în opinia mea. Îmi va fi dor de zilele în care ne jucam toți cu buretele aruncându-l de la unul la altul sau de pauzele în care ne băteam cu apă. Deasupra neanelor, nu știu cum, am reușit să aruncam pixuri. Nu eram deloc ascultători sau liniștiți. Sincer, nu-mi pare rău de niciuna dintre aceste mici abateri. Clasa a VIII-a probabil a fost cea mai normală. Dirigintele nostru a fost schimbat deoarece plecase la altă școală, deci, odată cu stresul examenului am primit și o nouă dirigintă. Deoarece ne aflam acum în grija profesoarei de română am renunțat la vechile obiceiuri și am devenit mai conștienți și mai serioși. Probabil ultima excursie din gimnaziu a fost organizată de doamna dirigintă. De această dată am vizitat lașul cu toate frumusețile lui. Am trecut pe lângă plopii fără soț și prin Parcul Copou să vedem teiul la umbra căruia marele scriitor român Mihai Eminescu își compunea operele. Am fost la casa cunoscutului scriitor Ion Creangă. Am vizitat Muzeul Unirii și Teatrul Național „Vasile Alecsandri”, mergând inclusiv la Palatul Culturii și la Biserica Sfânta Paraschiva. Am petrecut serile alături de prietena și colega mea de bancă de anul trecut, Ariana, discutând despre obiectivele văzute și multe alte subiecte.

Deși problemele clasei nu au ezitat să apară și nu ne-am înțeles mereu bine între noi, având momentele noastre proaste, am reușit să le depășim și să rămânem un colectiv ce va ține legătură mult timp de acum încolo. Drumurile noastre se vor despărți în scurt timp odată cu terminarea examenului ce va reflecta cunoștințele acumulate în acești frumoși patru ani, sau în ultima săptămână. Îmi va lipsi timpul petrecut alături de toți colegii și mă bucur că am învățat atât de multe lucruri alături de ei. Le mulțumesc tuturor că mi-au făcut anii generalei de neuitat.

Activități

Expoziție de păpuși - clasa a V-a

Momente poetice

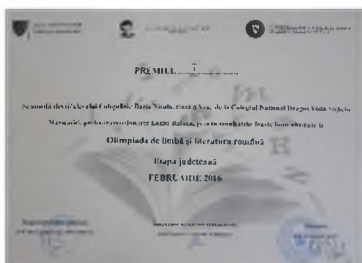
Excursii

Voluntariat

Olimpiada de limba și literatura română

Olimpiada Lectura ca abilitate de viață

Olimpiada de lingvistică Solomon Marcus - Plus minus poezie

Bătălia cărților

Limba franceză

Concursuri literare

Plan

Științe

Muzicando

Șah- Sport

Dragi colegi, prieteni, diriginți,

**În numele clasei a VII-a,
Herbil Anastasia**

Mă bucur ca am onoarea de a spune câteva cuvinte în calitate de reprezentant al clasei a VII-a. Mă bucur ca am onoarea de a sta în fața voastră, cunoscându-vă, mai mult sau mai puțin, pe fiecare dintre voi. Mă bucur ca am ajuns să vă consider prieteni, în urma acestor trei ani de când mă aflu aici, alături de majoritatea colegilor mei de clasă.

Uite-ne aici, în ultimii ani de gimnaziu. Uite-ne aici, alături de voi, clasa a VIII-a, încercând să vă îndulcim despărțirea de aceasta etapă a vieții. Urmează să pășiți pe holuri ca boboci în numai câteva luni, pregătiți să vă mândriți cu statutul vostru.

Nu irosiți acești ani ce urmează – sunt ultimii care va despart de greutatea vieții, ultimii ce vă lasă să vă simțiți copii. Nu pierdeți ocazia de a vă face amintiri, nu irosiți clipe cu oameni care nu merită, nu acordați prea multă atenție lucrurilor nesemnificative. Nu uitați niciodată de unde ați pornit. Voi faceți parte din generațiile care vor construi viitorul lumii asteia. Nu vă dați bătăuți, indiferent de situație.

Știu că e un moment emoționant, atât pentru voi, cât și pentru noi, dar e momentul să vă amintiți că această despărțire e mai degrabă una simbolică. Urmează să vă revedeți la toamnă, poate nu în aceeași clasă cu toții, dar în același colectiv de elevi ai acestei școli.

Așa că, urmați-vă visurile și pasiunile și luptați pentru viitorul vostru. Sper ca pașii voștri în drumul vieții să fie cât mai ușori!

Succes în noua etapă a vieții voastre -LICEUL!

Redacția

Redactori: Elevii clasei a VIII-a CNDV

Redactor-sef: Stetiu Antonia

Design: Lozbă Iustin

Profesor coordonator: prof. dr. Raluca Lozbă